

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.021/2024/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 43. sorszám alatt

A per tárgya:

kártérítés és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

helységi Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

23.M.70.040/2023/42/I. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj tőkeösszegét 4.000.000 (négymillió) forintra felemeli.

Mellőzi a felperes perköltségben marasztalását, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 344.680 (háromszáznegyvennégyezer-hatszáznyolcvan) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az alperest az állam javára terhelő le nem rótt elsőfokú eljárás illeték összegét 270.000 (kettőszázhetvenezer) forintra felemeli, kötelezi továbbá, hogy fizessen meg az államnak – a helységi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására – 180.860 (száznyolcvanezer-nyolcszázhatvan) forint állam által előlegezett költséget.

Az ítéletet az ezen felüli fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 66.400 (hatvanhatezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 167.300 (százhatvanhetezer-háromszáz) forint le nem rótt

másodfokú eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tényállás szerint az 1991. május 29. napján született, közgazdász végzettségű, helység1 származó felperes 2019. július 29. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban a helység3 székhelyű alperes cégnél junior ügyfélmenedzser munkakörben.
- [2] Az alperes 2019. szeptember (helyesen) 27. napján csapatépítő tréninget szervezett a munkavállalóinak helység2, és a helység3 történő utazáshoz gépkocsit biztosított a felperes részére. Aznap délután játék közben a felperes – akinek 2009-ben már egy ízben a bal térdkalácsa kimozdult a helyéről – elesett, és a bal térdében fájdalmat érzett. Mentő szállította a helység4 Kórház-rendelőintézet Sürgősségi Betegellátó Osztályára, ahol a röntgenfelvétel negatív volt, duzzanatot, folyadékot nem találtak, az ízületet stabilnak minősítették azzal, hogy rugalmas pólya használatát javasolták a számára, és előírták, hogy jelentkezzen a térdsebészeten.
- [3] A felperes 2019. szeptember 30-án hétfőn helység3 az Országos Sportegészségügyi Intézet Sportsebészeti Szakrendelésén jelentkezett kivizsgálásra, ahol azt állapították meg, hogy panaszát a térdkalács ficama okozza, de nem zárható ki az osteochondralis sérülés és a szalagsérülés sem. Akut műtétet nem tartottak szükségesnek, viszont a végtag rögzítését előírták, de az intézményben sem tédrögzítő, sem gipszrögzítés nem állt rendelkezésre, ezért az ügyeletes traumatológiára irányították, ahol a következő napon 8 és 15 óra között tudták volna elvégezni a rögzítést. Ezt a felperes nem vette igénybe, ehelyett a szülei lakóhelyéhez közeli Név2 Megyei Kaposi Mór Oktató Kórház Baleseti Sebészetének Szakambulanciájára jelentkezett be kivizsgálásra helység1 2019. október 3-án. Itt az MR vizsgálat szerint a térd ízületei kissé elmosódottak, a patella ballotálható, a térdízület antecurvalható volt. 2019. október 15-én helység1 artroszopias műtétet végeztek a felperesnél, melynek során haermarthrost, szabadízületi testet, mediális meniscus elülső szarvszakadást és elülső keresztszalag részleges szakadást észleltek, amit kezeltek, majd másnap otthonába bocsátották.
- [4] 2019. november 11-én és 2019. november 25. napján a felperes a helység1 kórházban járt kontrollon. Munkát végezni nem tudott, keresőképtelen állományba került, ezért helység1-helység5 tartózkodott, ahol édesanyja gondozta. Mivel háziorvosa helység3 volt, 2019. október, november és december hónapokban összesen négy alkalommal járt helység3 táppénzfelülvizsgálaton.
- [5] 2020. január 7. napján a helység3 Uzsoki Utcai Kórház II. Ortopédiai Ambulanciáján a térde instabilitása miatt az elülső keresztszalag pótlását javasolták a számára. 2020. január 28-án a Egyetem Klinikai Központ Ortopédiai Klinikáján járt, ahol gyógytornát és térdízületi stabilizátort (brace) ajánlottak. A 2019. október és 2020. január közötti időszakban húsz

alkalommal vette igénybe Név3 gyógymasször szolgáltatásait, akinek a munkadíja óránként 5.000 forint volt. A gyógymasször a felperes részére mankót is biztosított.

- [6] Az alperes a balesetet üzemi balesetnek ismerte el. A felperes keresőképtelensége lejártát követően a junior ügyfélmenedzseri munkakör ellátására alkalmas volt. A munkaviszonyát 2020. március 3. napján közös megegyezéssel megszüntették a felek 2020. március 19. napjával.
- [7] helység1-toponári lábadozása idején a helység1, pécsi és helység3 vizsgálatokra, valamint a munkaviszonnyal kapcsolatos egyeztetésekre egy 1.593 m³ hengerűrtartalmú, benzín üzemű autóval közlekedett.
- [8] A felperesnél a balesettel okozati összefüggésben időszakosan, elsősorban terhelésre, frontos időszakban, guggolás és a térd tartós kényszertartása során térdfájdalom jelentkezik, valamint mozgásra a térd kattogásával jellemezhető maradványállapot alakult ki. A munkahelyi baleset miatt 8 % össz-szervezeti egészségkárosodás következett be nála, amelyből a keresztszalag- és meniscus sérülés utáni állapot 4%, a combizomzat-atrófia 1%, az organikus megalapozottságú fájdalomszindróma 3%; mindez 10%-os munkaképesség-csökkenésnek felel meg. A felperes balesetből eredő sérülése a korábbi munkaköri feladatok ellátásában nem befolyásolja őt. Állapota végleges, abban javulás csak az elülső keresztszalag műtéti úton való pótlásának elvégzése esetén lehetséges. A baleset időpontjában már kialakulóban lévő ízületi kopás rövid időn belül történő rosszabbodása várható, amelynek előrehaladása, üteme és a vele járó fájdalom mértéke életmódbeli megfontolással, rendszeres gyógytornával kedvezően befolyásolható.
- [9] A felperes a balesetet követően 2020. január 7. napjáig átlagosan napi 2 óra időtartamban gondozásra szorult, amely a közlekedésben, az alsó testének öltöztetésében és az étel elkészítésében való segítségnyújtást jelentette. A sebkezelés és gyógyítás során a bal lábát fáslizta, fájdalmát Algopyrinnal enyhítette, sebfertőtlenítőt és feketenadálytő krémet használt.
- [10] A felperes módosított keresetében a 2019. szeptember 27. napján bekövetkezett munkahelyi balesete miatt 1.500.511 forint kártérítés – amelyből a bérleti hozzájárulás támogatás elvesztése 450.000 forint, a gyógyszerek, gyógyászati készítmények és segédeszközök költsége 63.900 forint, a gyógymasször díja 100.000 forint, az üzemanyagköltség 252.299 forint, az ápolás, gondozás költsége 634.312 forint –, valamint 5.000.000 forint sérelemdíj és ezen összegek után a 2019. szeptember 27. napjától számított törvényes mértékű késedelemi kamat, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A gondozási díjat 2019. október 16-tól 2020. március 16-ig igényelte a minimálbér figyelembevételével, amely gondozást az édesanyja végezte. Üzemanyag-költségként a helység5 helység1ra, helység3 és helység orvoshoz, kórházba, illetve a munkáltatóval történő egyeztetésre utazás költségét érvényesítette. A sérelemdíj körében hivatkozott arra, hogy a párkapcsolata megszűnt, melynek oka a mozgáshiány volt, munkaképessége csökkent, amely végleges, a baleset fiatal életkorában érte, korábban szeretett sportolni, de ez sérülése miatt már nehezen kivitelezhető a részéről.
- [11] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Érvelése szerint a baleset az ellenőrzési körén kívül történt, mert a csapatépítő tréninget külső cég szervezte, és minden munkavállaló kioktatást kapott a tanúsítandó magatartásról, a játékokban részt venni egyébként sem volt kötelező. Kérte figyelembe venni továbbá, hogy a felperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének, amikor nem ment el a sportkórház által ajánlott gipszelésre, illetve nem vetette alá magát az ajánlott újabb műtétnek. A megtéríteni kért utazási költségekkel összefüggésben arra hivatkozott, hogy bizonyítottság hiányában kártérítési kötelezettség nem terheli, a felperes e költségek felmerülését és összecszerűségét nem igazolta.

- [12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak találta, és 469.483 forint kár – amelyből 63.900 forint a gyógyszer, gyógyászati készítmény és segédeszköz ára, 100.000 forint a gyögmasször díja, 160.641 forint az utazási költség és 144.942 forint a gondozás költsége –, valamint 2.000.000 forint sérelemdíj és ezek késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.
- [13] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles helytállni a felperesnek a munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért. A csapatépítő tréningen történt baleset nem vitásan a munkaviszonnyal függött össze, az a munkáltató ellenőrzési körébe tartozott, és elhárítható lett volna, így az Mt. 166. § (2) bekezdése szerinti munkáltatói mentesülés feltételei nem valósultak meg. A felperes az Mt. 167. § (2) bekezdésében írt kárenyhítési kötelezettségét nem mulasztotta el azzal, hogy a helység3 kórház helyett másik kórházban kezeltette, és műttette magát, mivel az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint az időmúlás nem súlyosbította az állapotát; emellett újabb műtétet vállalnia sem kötelezettsége az azzal együtt járó kockázatok miatt.
- [14] Az Mt. 177. §-a és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:518 – 534. §-ai alkalmazásával értékelte az elsőfokú bíróság a felperes által igényelt egyes kártérítési tételek alaposságát. A bérleti díj hozzájárulás támogatás elmaradása iránti keresetet a balesettel való okozati összefüggés hiányában elutasította. Az igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján a gyógyszer, gyógyászati készítmények és a gyógyászati segédeszköz költségét alaposnak ítélte, ahogy a gyögmasször költségét is, amelyet tanúvallomás is alátámasztott. A 252.299 forint utazási költségéből elutasította a keresetet 91.658 forint költségre vonatkozóan – amelyre a felperes azért tartott igényt, mert 2020. február 7-én, 2020. március 3-án, 2020. június 2-án és 2020. július 15-én azért utazott helység1-helység5 helység3, hogy egyezkedjen a munkáltatóval a munkahelyi balesettel kapcsolatos kártérítési igényéről –, mivel ez az összeg nem a felperes személyiségi jogának sérelmével, az egészségügyi állapotával összefüggésben merült fel, egyebekben pedig 2020. március 3. napja a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésének időpontja volt. A 2019. október 16-tól 2020. március 16-ig tartó időszakra igényelt 634.312 forint gondozási költségéből 144.942 forintot talált alaposnak 2020. január 7. napjáig az igazságügyi orvosszakértő véleményére és a gondozást végző tanú vallomására tekintettel, a minimálbér összegével számolva; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [15] Az 5.000.000 forint sérelemdíj iránti igényből az Mt. 9. § (1) bekezdése folytán irányadó Ptk. 2:42-54. §-ai alkalmazásával, a Ptk. 2:43. § a) pontja szerint a felperest ért egészségkárosodás mértéke alapján (8% össz-szervezeti egészségkárosodás, amely 10% munkaképesség csökkenésnek felel meg), valamint figyelemmel arra, hogy az addigi munkakörének ellátására alkalmas, értékelve, hogy az elülső keresztszalag pótlásának elvégzése esetén javulás várható az állapotában, ugyanakkor fiatal kora ellenére sportolásnál, mozgásnál figyelnie kell a bal térdére, azt nem használhatja a korábbi módon, 2.000.000 forint sérelemdíjat talált szükségesnek és arányosnak a felperest ért sérelem kompenzálásához.
- [16] E határozattal szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat részbeni megváltoztatását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte olyan módon, hogy a meg nem ítélt 91.658 forint útiköltség megfizetésére is kötelezze a másodfokú bíróság az alperest kártérítés címén, továbbá a sérelemdíj összegét emelje fel 2.000.000 forintról 4.000.000 forintra. Fellebbezésének indokolásaként előadta, hogy 2020. február 7-én, március 3-án, június 2-án és július 15. napján peren kívüli egyeztetés érdekében utazott helység1-helység5 helység3. Amennyiben nem érte volna őt munkahelyi baleset, akkor ez az utazási többletköltség nem merült volna fel, így az ítéleti döntés az Mt. 166. § (1) bekezdésébe és a 167. § (1) bekezdésébe ütközik.

- [17] Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíjat azért tartotta alacsonynak, mert az elsőfokú ítélet nem kellő súllyal vette figyelembe az őt ért nem vagyoni hátrányokat: azt, hogy a baleset bekövetkezésének időpontjában mindössze 28 éves volt, a baleset miatt össz-szervezeti egészségkárosodása 8%, míg munkaképesség-csökkenése 10%, és ez az állapota az egész további életére kihatással lesz. A baleset a lelki életére, a külvilággal való kapcsolatára hátrányosan hatott, zárkózottabbá vált, amely párkapcsolatára is kihatott. Megviselte az a körülmény, hogy a térdének állapotában javulás nem várható, a szabadidős tevékenységben korlátozott, a sportolás szinte kizárt számára, attól is fél, hogy a jövőben nehogy „rásérüljön”. A térd sérülés miatt a másik lábát fokozottabban veszi igénybe, amely egyenetlen igénybevétel az életkorának előrehaladtával egyéb kóros elfajulást okozhat, a gerincoszlopban is létrejöhetnek degeneratív elváltozások. Gyalogolni csak rövidebb távon képes, hamar kifárad, mert fájdalmat érez, és az autóvezetés is fájdalmas számára hosszú távon. Elhelyezkednie egyelőre nem sikerült, hiába képes a korábbi munkakörét ellátni, fizikai munkára pedig nem alkalmas. Kérte figyelembe venni a sérelemdíj büntető funkcióját is, és hivatkozott a Pécsi Ítéltábla korábbi döntésére, amelyben hasonló sérülésnél magasabb összegű sérelemdíjat ítélték meg.
- [18] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helyes indokai alapján történő helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult. Utalt arra, hogy a felperes helység3 lakott albérletben, így nem indokolt a helység3 gépkocsival való utazás költségének megtérítése. Kiemelte, hogy az orvosszakértői vélemény szerint a felperes a korábbi munkakörének ellátására alkalmas, sérülése azt nem befolyásolja. Kifogásolta, hogy nem vetette alá magát az elülső szalagpótlás rutinműtétnek, amely javulást eredményezne az állapotában. Véleménye szerint amennyiben a javasolt gyógytornát elvégezné, nem fáradna el a gyaloglásban; egyébként tudomása szerint boldog párkapcsolatban él jelenleg. Esetében a sérelemdíj büntetés jellege nem bírhat jelentőséggel, mivel nem tanúsított felróható magatartást, amelyet büntetni kellene, ellenkezőleg: külső megbízással, profi személyek vezették a játékot, a versenyszabályokról a résztvevőket kioktatták, a felperest a felettese kórházba, majd a bérelt ingatlanába hazaszállította.
- [19] A felperes fellebbezési ellenkérelemre tett észrevétele szerint a tömegközlekedés számára nehézséget okoz, amelyet nem cáfol, hogy irodai munka végzésére alkalmas, de elhelyezkedni a szakmájában nem tudott. A keresztszalag-pótlás műtét rutin jellegét vitatta, amely után a gyógyulás időtartama minimum fél év, eredménye pedig kétséges.
- [20] A fellebbezés túlnyomórészt alapos.
- [21] A másodfokú bíróságnak a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva kizárólag arról kellett döntenie, hogy a felperes hivatkozott helység1 – toponári tartózkodási helyéről az alperes helység3 székhelyére négyszeri alkalommal (2020. február 7. március 3., június 20., július 15.) egyeztetés érdekében történő utazás költsége a rendelkezésre álló adatok alapján az üzemi balesettel okozati összefüggésben felmerült, szükséges és indokolt költségnek tekinthető-e, továbbá hogy a felperes által az üzemi baleset folytán elszenvedett nem vagyoni hátrányok kompenzálásához az elsőfokú bíróság által megítélt 2.000.000 forint elegendő-e, vagy annak felemelése szükséges.
- [22] A másodfokú bíróság az utazási költség kérdésében a perbeli adatok mérlegelése alapján maga is az elsőfokú bírósággal azonos következtetésre jutott. A felperes ugyanis személyes meghallgatása során (23.M.70.040/2023/10. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) maga adta elő, hogy a táppénz jogosultságának megszűnésekor visszament helység3, és munkaviszonyának megszűnése után is helység3 tartózkodott. A peres iratokban az érdemi ellenkérelemhez csatolt elektronikus levelezésben írtak szerint a felperes táppénzt követő első

munkanapja 2020. február 17. volt. A megjelölt négy egyeztetési időpont közül három az ezt követő időszakra esett, amikor is nem lett volna akadálya annak, hogy a felperes utazási költség felmerülése nélkül tárgyaljon a (volt) munkáltatójával. Érdemben nem különbözik ezektől az első, 2020. február 7-i alkalom sem. Eddigre ugyanis a felperes felépülése befejeződött (23.M.70.040/2023/32. számú orvosszakértői vélemény 14. oldal), munkába állása küszöbön állt, aminek okán kizárólag egyeztetés céljából egy külön alkalommal helység1 – helység5 helység3 felutazni nem tekinthető célszerűnek.

- [23] Alaposnak találta viszont a másodfokú bíróság a felperes sérelemdíjjal kapcsolatos fellebbezési érvelését az alábbiak szerint.
- [24] A másodfokú eljárásban már nem volt vitás, hogy az Mt. 9. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 2:42. § (1) bekezdése és a 2:43. § a) pontja alapján a felperes testi épségének és egészségének sérülése miatt az alperes sérelemdíj fizetésére köteles a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdése szerint.
- [25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte, hogy a baleset a felperest fiatalon, 28 éves korában érte, így az egész hátralévő felnőtt életére kihat. Nem kellően értékelte továbbá, hogy – bár a szakértői vélemény szerint 2020. január 7. napjától a felperes sérülése funkcionálisan gyógyultnak tekinthető – a sérülés hatásai, a terhelhetőség csökkenése, a fájdalom jelentkezése, emiatt a mozgásos tevékenység beszűkülése egész életére kihatással lesznek.
- [26] A felperes maradványállapotának az orvosszakértő által is megerősített kihatása, miszerint hamar kifárad, terhelésre fájdalmat érez, így hosszú távon sem gyalogolni, sem autót vezetni nem tud, a szabadidős és sporttevékenységekben korlátozott, azzal a következménnyel jár, hogy a felperesnek életvitelét egy olyan életszakaszban is a megváltozott egészségi állapotához kell igazítania, melyre általában a vitalitás, fittség, a mozgáskészség teljességének a természetessége jellemző. Nem kétséges, hogy az üzemi balesetet megelőzően panaszmentes (bár egy előzményi balesetre és a korábban űzött extrém sportra is visszavezethetően kezdődő ízületi kopással érintett) felperes számára a fiatalon elszenvedett egészségkárosodás feldolgozása lelkileg is megterhelő volt: a tanúvallomások igazolták, hogy a baleset után zárkózottabbá vált, hangulata negatív lett, és tart az újabb sérüléstől.
- [27] A felperes által már az elsőfokú eljárásban hivatkozott, várhatóan kialakuló degeneratív elváltozásokra az orvosszakértői vélemény nem terjed ki, ezért ezt a másodfokú bíróság a sérelemdíj megállapítása során figyelembe venni nem tudta.
- [28] A felperesnek azt az állítását, hogy a korábbi párkapcsolata a baleset miatt szakadt meg, a másodfokú bíróság az alpereshez hasonlóan nem látta bizonyítotttnak, így nem értékelte.
- [29] Az alperesnek azt a másodfokú eljárásban megismételt érvelését, amely szerint a felperes az Mt. 167. § (2) bekezdése szerinti kárenyhítési kötelezettségét elmulasztotta azzal, hogy az elülső keresztszalag-pótlásnak nem vetette alá magát, a másodfokú bíróság ugyancsak nem fogadta el. Ebben a körben az elsőfokú bíróság már részletesen kifejtette álláspontját, azzal a másodfokú bíróság egyetért. Az állandó bírói gyakorlat szerint a károsulttól nem várható el, hogy a javulás érdekében további kockázattal és a szövődmény lehetőségével járó bármilyen invazív beavatkozásnak alávesse magát.
- [30] Nem támasztja alá bizonyíték azt az alperesi hivatkozást sem, hogy a felperes nem gyógytornázik (különben nem fáradna el a gyaloglásban), így a másodfokú bíróság ezt is figyelmen kívül hagyta.
- [31] Az alperes ugyanakkor helyesen hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy vétkes károkozó magatartás hiányában a Ptk.2:52.§ (3) bekezdésében írt értékelési szempontok közül a felróhatóság mértéke nem kap szerepet, így a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciója a perbeli esetben figyelmen kívül marad.

- [32] Tekintettel volt a másodfokú bíróság arra is, hogy a baleseti sérülésekkel összefüggésben kialakult bírói gyakorlat szerint hasonló sérülések magasabb összegű sérelemdíj megállapítását teszik szükségessé (Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.059/2017/4., Kúria Mfv.10.030/2023/7.). Az egyes ügyekben megítélt ellentételezést mindenkor az eset sajátosságaihoz kell igazítani, ennek szem előtt tartása mellett azonban az eseti döntések összességükben jelen perben is nagyságrendi iránymutatásul szolgálhatnak.
- [33] Mindezen adatokat és körülményeket egybevetve, a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálásához a fellebbezésében igényelt 4.000.000 forint a 2019. évi ár- és értékviszonyokra is figyelemmel szükséges és arányos, ezért erre az összegre felemelte az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíjat, nem érintve a kamatfizetési kötelezettségét.
- [34] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a sérelemdíjra vonatkozó fellebbezett részében megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [35] A felperes fellebbezése nagyobb részt eredményre vezetett, így az elsőfokú eljárásra vonatkozóan a 6.500.511 forint elsőfokú pertárgyértékhez képest 4.469.483 forintban, azaz mintegy 70%-ban lett pernyertes. Ezért a Pp. 83. § (3) bekezdésének alkalmazásával a másodfokú bíróság mellőzte a felperes elsőfokú perköltségben marasztalását, és ehelyett az alperest kötelezte a pervesztességével arányosan a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a felperes által felszámított 300.000 forint+áfa + tárgyalásonként 30.000 forint+áfa + 10.000 forint útiköltség, összesen 492.400 forint 70%-ának, azaz 344.680 forintnak a megfizetésére. Ugyanezen szempont alapján kötelezte az alperest a pervesztességével arányosan az állam által előlegezett összesen 258.378 forint költség (tanúdíj és szakértői díj) 70%-ának, azaz 180.860 forintnak a megfizetésére, amelyről a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján hivatalból rendelkezett. Emellett a le nem rótt 390.000 forint elsőfokú eljárási illeték 70%-ára, vagyis 270.000 forintra felemelte az alperes illetékviselési kötelezettségét. A felperes Pp. 525. §-a szerinti munkavállalói költségkedvezménye folytán a fennmaradó, felperest terhelő elsőfokú eljárási illeték és állam által előlegezett költség az állam terhén marad a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében.
- [36] A másodfokú eljárásban a felperes lényegében pernyertesnek tekinthető, pervesztessége elenyésző, ezért az alperes köteles részére perköltséget fizetni a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján, amelynek összegét a másodfokú bíróság 66.400 forintban határozta meg áfával növelten, míg a másodfokú eljárásban az alperest a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében az állam javára terhelő le nem rótt fellebbezési eljárási illeték 167.300 forint.
- [37] A másodfokú bíróság az ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt okok hiányában tárgyaláson kívül hozta meg.

Pécs, 2024. augusztus 30.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró

